

DOCTRINE VAN DE MENS-LES 2- DE SCHEPPING VAN DE MENS

INTRODUCTIE

In de vorige les hebben we gezien dat we naar het beeld van God zijn geschapen. We zagen de betekenis van het beeld van God in ons hebben. In deze les blijven we praten over de schepping van de mens, maar we zullen zien hoe en wanneer de mens is ontstaan. Het doel van deze les is niet in te gaan op wetenschappelijke details over de oorsprong van de mensheid, maar we zullen snel enkele Bijbelse en ook wetenschappelijke punten doorgeven en een theologisch bevredigende conclusie trekken.

I. ADAM EN EVA

Genesis bevat twee verhalen over de schepping van de mens door God. De eerste, in 1: 26-27, registreert eenvoudig (1) Gods beslissing om de mens te maken, Gods eigen beeld en gelijkenis, en (2) Gods actie die deze beslissing uitvoert. Er wordt niets gezegd over de gebruikte materialen of methode. Het eerste verslag legt meer nadruk op het doel of de reden van de schepping van de mens; namelijk, de mens moet vruchtbaar zijn en zich vermenigvuldigen (vs. 28) en heerschappij hebben over de aarde. Het tweede verhaal, Genesis 2: 7, is heel anders, hier lijkt de nadruk te liggen op de manier waarop God heeft geschapen.

Tallose verschillende interpretaties van de toestand van het eerste paar mensen zijn geformuleerd en afgekondigd. Er is een sterke divergentie geweest over de vraag of Adam en Eva als echte historische personen of gewoon symbolisch moeten worden beschouwd. De traditionele opvatting is dat het echte mensen waren en dat de gebeurtenissen in het Bijbelse verhaal plaatsvonden in ruimte en tijd. Dit is echter in twijfel getrokken door verschillende theologen.

Wat zegt het Nieuwe Testament?

Het is waar dat het woord Adam kan worden opgevat als een algemene of klasseterm ("man") in plaats van een eigenaam. In twee passages, Romeinen 5 en 1 Korinthiërs 15, relateert Paulus de menselijke zondigheid aan Adam op een manier die het moeilijk maakt om "Adam" als een representatieve term te beschouwen. In Romeinen 5: 12-21 verwijst Paulus verschillende keren naar de overtreding van 'een man'. Het verwijst ook naar de gehoorzaamheid, gratie en gerechtigheid van 'de enige man Jezus Christus'. Paulus trekt een parallel tussen de enige man Adam en de enige man Jezus Christus. Paulus legt uit dat alle mensen sterven omdat de zonde door één man op de wereld is gekomen. Dood is een manifest.

In 1 Korinthiërs 15 wordt Paulus 'positie nog duidelijker. Hier zegt Paulus dat de dood van een man kwam (v. 21) en maakt vervolgens duidelijk (v. 22) dat hij naar Adam verwijst. In vers 45 verwijst Paulus duidelijk naar de "eerste mens Adam". Als je begrijpt dat het woord Adam altijd 'mens' betekent, is er hier op zijn zachtst gezegd wat overbodigheid. Het lijkt vrij duidelijk dat Paulus Adam beschouwde als een echte en historische persoon. We zien ook in de genealogie van Jezus volgens Lukas dat hij over Adam spreken als een historische persoon (Luka 3:38).

Om redenen zoals die zojuist zijn aangehaald, concluderen we dat niet alleen nieuwtestamentische schrijvers zoals Paulus geloofden dat er een ware Adam en Eva waren, maar dat het een onmisbaar onderdeel was van zijn leer van de mens.

II HOE KOMEN WE AAN HET BESTAAN?

Er zijn veel theorieën over hoe de mens is ontstaan volgens Genesis 1-2. Als we stellen dat God het menselijk ras met twee mensen begon, Adam en Eva, en dat de hele mensheid van dat eerste paar afstamt, staan we nog steeds voor de vraag hoe ze zijn ontstaan.

Loving God, Loving People Bijbelse Doctrines

Op basis van alle bestaande theorieën, denken we dat de theorie die het beste bij de tekst past, de theorie van progressief creationisme is.

Progressief creationisme

Volgens het progressieve creationisme, toen de tijd kwam voor het bestaan van de mens, deed God het direct en volledig. God deed het niet van een minderwaardig wezen. In plaats daarvan werden zowel de fysieke als de spirituele aard van de mens speciaal door God geschapen. De Bijbel vertelt ons dat God de mens heeft gemaakt van het "stof" van de aarde. Dit stof hoeft geen echte fysieke bodem te zijn. Het kan een elementaire picturale weergave zijn die begrijpelijk is voor de eerste lezers.

III. DE LEEFTIJD VAN MENSHEID

De Bijbel geeft enkele parameters, maar laat de vraag open. Drie verschillende lijnen van wetenschappelijk bewijs (hoewel onnauwkeurig) helpen een antwoord te bieden. Ten eerste dateert het oudste archeologische bewijs van de mensheid (gereedschap, religieuze voorwerpen, enz.) Van ongeveer 80.000 jaar geleden. De tweede wetenschappers hebben gefossiliseerde menselijke overblijfselen gevonden met een leeftijd tussen 100.000 jaar. Ten derde, genetische datering door de analyse van de mitochondriale Eva moleculaire klok en de Y Adam-chromosoom produceren data tussen 100.000 en 200.000 jaar geleden. De consistentie van deze drie onafhankelijke bewijslijnen wekt enig vertrouwen dat Adam en Eva ergens tussen 50.000 en 150.000 jaar geleden leefden. Deze datum is in overeenstemming met het Bijbelse kader en verdedigt sterk een recente oorsprong van de mensheid (www.reasons.org).

CONCLUSIE

In deze les zagen we dat er genoeg bijbels bewijs is dat getuigt dat Adam en Eva als echte mensen moeten worden beschouwd die in de geschiedenis bestonden. We zagen ook dat de Bijbel zegt dat God op een bepaald moment in de scheppingsgeschiedenis besluit de mens te scheppen. Gedurende hoeveel jaar de mens op aarde is geweest, is een punt dat de Bijbel openlaat. Het belangrijkste in de geschiedenis van de schepping van de mens is dat God ons heeft geschapen, we zijn door hem geschapen met een doel.

De mens is ontstaan als gevolg van de bewuste intentie en het plan van een intelligent wezen. De identiteit van de mens is gerelateerd aan de vervulling van het goddelijke plan van zijn Schepper.